

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗ

Αἱ ἐν ταῖς ἐφημερίσι τελευταῖαι διατριβαὶ τοῦ κ. Κασσιμάτη διήγειραν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν κατ' οἶκον τὸν πολιτικὸν τοῦτον ἄνδρα, τὸν καλὴ μοῖρα μακρὰν τῆς κοινοβουλευτικῆς σκηνῆς κατὰ τὰς κρίσεις αὐτὰς περιστάσεις, καὶ τὸν ἐπερωτήσωμεν περὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Ὁ τέως ἐκ Κυθέρων βουλευτὴς ἐδέχθη ἡμᾶς, μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ ὁ κ. Σταμούλης φιλοφροσύνης, ἐν σπουδαστηρίῳ μετὰ πολλῆς ἀλλ' αὐστηρᾶς φιλοκαλίας διεσκευασμένῳ. Ἐπὶ τῶν τοίχων διεκρίνοντο μεγάλαι προτομαὶ πολλῶν βρεττανῶν καὶ ἀμερικανῶν πολιτευομένων. Τράπεζα εὐμεγέθης ἔκειτο ἐν τῷ μέσῳ, ἐφ' ἧς μεταξὺ ἄλλων φυλλαδίων καὶ ἐφημερίδων διεκρίνετο ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἀγγλικοῦ συντάγματος καὶ μία μέθοδος τοῦ Ὁλλενδόρφου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἀγγλικῆς. Μία φωτογραφία παρίστα τὸν κ. Κασσιμάτην ἐν στολῇ προέδρου τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1874. Ἐν γωνίᾳ δὲ τινὶ εἰς τὸ καταφανέστερον μέρος ἐφαίνετο ἀνηρτημένον ἐν νοόμετρον. Δυστυχῶς ὁ ἀξιοτίμος κ. Κασσιμάτης δὲν ἦτο ἐν καλῇ καταστάσει. Διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος σφοδροῦ νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ εἰς τὴν πρώτην ἡμῶν λέξιν περὶ πολιτικῆς μᾶς διέκοψεν ἀποτόμως.

— Ὅμιλήσατέ μοι περὶ οἰουδήποτε ἄλλου θέματος θέλετε περὶ πολιτικῆς ὅμως ὄχι, μᾶς εἶπεν. Ἐβαρύνθη πλεον καὶ γράφων καὶ ὁμιλῶν ἐπὶ τοσοῦτον εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων. Τὸ νοόμετρόν μου οὐδέποτε ἐδειξεν εἰς τόνον βαθμὸν ἐπικρατοῦσαν τὴν ἐπιπολαιότητα ἐν τῷ ἔθνει μας.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπηντήσαμεν ἡμεῖς. Ἀλλ' ἂν οἱ ἄνθρωποι οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσιν ἀποσύρονται, τότε τί μέλλει γενέσθαι;

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπεράσισα περὶ οὐδενὸς νὰ μὴ ἐνδιαφέρωμαι πλεον. Θὰ καταγίνω εἰς μερικὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ ἐρεῦνας, ἃς πρὸ πολλοῦ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου πρὸς τούτοις θὰ προσπαθῶ νὰ ἀποπερατώσω ἡμιτελεῖ τινα πραγματείας μου περὶ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἃς ἡδύνατο νὰ ἔχη ἡ Ἑλλάς μετὰ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἂν νὰ τῆς πολιτικῆς τῆς διεῖπεν ἄλλο πνεῦμα.

Ἡ συνέντευξις ἐπὶ τούτοις μετέπεσεν εἰς ἀπλοῦν διάλογον καὶ φυσικὸν ἦτο νὰ μὴ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

— Διὰ τί, τῷ εἶπομεν, ὅμως δὲν ἐξακολουθεῖτε ὡς πρὶν ἐπιδιώκοντες τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἰδεῶν σας διὰ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς;

— Σὰς εἶπον ὅτι οὐδὲν ἐλπίζω πλεον. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουσι πλεον ὧτα, δι' ὧν γ' ἀκούωσι τοὺς φρονίμους καὶ ἐμβριθεῖς ἄνδρας. Ἡ ἐλαφρότης ὑπερηύξησε καὶ ἀντὶ θρησκευτικῶς νὰ πείθονται αὐτοῖς κατεριωεύονται αὐτῶν. Μόνοι σεῖς ἐκ τῶν δημοσιογραφικῶν

ὀργάνων, ἀνεξαρτήτως φερόμενοι, εὐρέθητε νὰ συμμερισθῆτε τοὺς ἀγῶνάς μου καὶ κάμνετε ὅτι εἶνε δυνατόν χάριν τῆς μεζονος δημοτικότητος καὶ τοῦ προσώπου μου καὶ τῶν ἀρχῶν μου. Οἱ λοιποὶ, τὸ ἐπαναλέγω, δὲν ἔχουσιν ὧτα, ἀλλὰ νῶτα, ἅτινα χρειάζονται ὄχι λόγους ἀλλὰ βούνευρον, ὡς ἐπρέσβευε καὶ ὁ συντηρητικώτατος φίλος μου Βούλγαρης, ἀφ' οὗ ἐκληρονόμησα τὸ πρῶτον τὸν πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας ἔρωτα.

— Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ νέου ὑπουργείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας;

— Τῶν Τόρεων; εἶνε ἡ καλλιτέρα ἐποχὴ συνεννοήσεως μετὰ τῆς κραταιᾶς ταύτης δυνάμεως καὶ προστασίας τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων παρ' αὐτῆς. Μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωσιν, οἱ Τόρειοι πάντοτε συνεπάθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἄνθρωπος ἐκτὸς ἐμοῦ δυνάμενος νὰ ἔχη σχέσεις πρὸς αὐτούς, ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐντὶ ζωῇ οὔτε αὐτὸς ὁ μακαρίτης καθηγητὴς Κουπι-τόρως.

— Τί φρονεῖτε περὶ τῆς κρίσεως; Δὲν νομίζετε καὶ σεῖς ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ἀνδρῶν πρὸ παντὸς οἰκονόμων, οἵτινες νὰ ἀνορθώσωσι τὴν καταπεσοῦσαν ἡμῶν πίστιν;

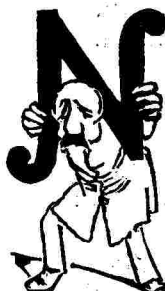
— Φρονῶ ὅτι πρὸ παντὸς ἔχομεν ἀνάγκην ὑπονόμων, ὅπως διοχέτευθῇ ὁ βόρβορος τῆς ἐπιπολαιότητος καὶ τῆς πρὸς πᾶσαν σοβαρὰν σκέψιν περιφρονήσεως, αἵτινες μᾶς κατέκλυσαν. Ἔως τότε σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι θ' ἀπόσχω πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰ τῆς τρεχούσης πολιτικῆς.

— Ἀλλ' ὅπως δὲν σὰς κωλύει νομίζω τίποτε νὰ ἐκφράσητε ἀκαδημαϊκῶς τὴν γνώμην σας. Ποῖα εἶνε τὰ αἷτια τῆς κρίσεως; Θὰ διαρκέσῃ αὕτη ἄρα γε ἐπὶ πολὺ; Καὶ δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν οὐδαμῶθεν χεῖρα βοηθείας;

Αἱ περὶ χηρῶν ἰδέαι μου, φίλτατε κύριε, εἶνε πλέον ἢ γνωσταί.

Ἐπὶ τούτοις ἐκρίναμεν περιττὸν νὰ παρατείνωμεν τὴν συνομιλίαν, ἀφ' οὗ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν ἐξαγάγωμεν τῆς σιωπῆς του· ἐφ' ᾧ καὶ ἀνεχωρήσαμεν λυπούμενοι ἐγκαρδίως ὅτι ἄνθρωπος τόσο σπουδαῖος καὶ χρήσιμος εἰς τοιαύτην περιήλθεν ἀπογοήτευσιν.

Ο Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ἑὸν σπουδαῖον ζήτημα ἀνεφύη εἰς τὸ κοινοβούλιον, ὅπερ παρακινεῖ ἡμᾶς ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους νὰ λάβωμεν τὸν λόγον.

Ὁ κ. Τρικούπης εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων ὡμίλησε καὶ περὶ ἐφημερίδων κατατάξας αὐτὰς εἰς δύο κατηγορίας, εἰς ἐκείνας δηλαδὴ τὰς ὁποίας ὑπολήπτεται καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὁποίας δὲν ὑπολήπτεται. Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ κ. Τρικούπης προὔξενον εἰς τὸν «Ἀσμοδαῖον» ζωηρὰν συγκίνησιν. Ἡ ὑπόληψις τοῦ κ. Τρικούπης πρὸς τὰς ἐφημερίδας εἶνε πρᾶγμα πολὺ σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον καὶ ἀσχολίαστον. Ἄνευ τῆς ὑπολήψεως ταύτης δὲν θὰ ἐστερεοῦτο εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἡ πεποιθήσις πρὸς τὴν χρηστοθήειαν τῆς χώρας ἡμῶν χάρις εἰς τὰ γραφόμενα παρὰ τοῦ κ. Σιβίνη εἰς τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα του, οὐδὲ ὁ «Φάρος τοῦ Βοσπόρου» θὰ ἐλάμπρυνε μὲ τὰς ἀκτῖνάς του τὸ κλέος τῶν κατορθωμάτων τῆς πρῆν κυβερνήσεως. Ἐπόμενος εἰς τὰς

ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, ἄσπινας ἀείποτε παρηκολούθησεν ὁ «Ἀσμοδαῖος», κρίνει καλὸν νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι ἐξετάζων ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ τὴν πορείαν, ἣν μέχρι τοῦδε διήνυσε, δὲν εὕρισκει ὅτι διέπραξε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τίποτε ἀπολύτως δυνάμενον νὰ ἐπισύρῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ εὐχάριστον δὲ καὶ ἐνθαρρυντικὸν τοῦτο συμπέρασμα εἰς τὸ ὅποιον εὐτυχῶς καταλήγει, κρατύνει καὶ ἐμψυχώνει ἔτι μᾶλλον αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ἐφεξῆς πορείαν του.

ΕΦΕΥΡΕΤΑΙ—ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ

Τὸ καλοκαίρι ἐπέρου δὲν εἶχαμε Βουλή,
Τὸν Καλλιγᾶ Λατῖνον, καὶ φόβουςφυλλοξήρας,
Εἶχαμε μόνο ζέστη καὶ κορνιαχτὸ πολὺ,
Λουτρά 'ς τὸ Φαληρέα, ρωμάντσα ὑπὸ φιλύρα

Τὸ βουλευτήριό μας, χαρὰ Θεοῦ, κλειστό,
Λόγοι, ἐξάψεις, νόμοι, καμμία σκοτοῦρα ἐν γένει,
Καὶ δὲ στριφογυρνοῦσε ἀπάνου 'ς τὸν ἰστό.
Ἡ ἐθνικὴ σημαία λερὴ καὶ ξεσχισμένη.

Τὸ καλοκαίρι ἐπέρου δὲν εἶχαμ' ἐφευρέσεις,
Παρὰ τὰς ἐφευρέσεις τῶν τοῦ Τρικούπη νόμων,
Καὶ τόρα ἓνα βῆμα νὰ κάμῃς θὰ 'μπορέσῃς
Χωρὶς καὶ ἐφευρέτην νὰ μὴν εὕρῃς 'ς τὸν δρόμον;

Πῶς πεταχτήκαν ὅλοι μὲ μιᾶς ἐξαφνικά!
Τὴν δόξαν των σκορπιίζουν παντοῦ ἡ ἐφημερίδες!
Παράξενο! σὲ τούτῃ τῇ γῇ τὴν κλασικὴ
Κι' αὐταῖς αἱ ἐφευρέσεις μᾶς ἦρθαν σὰν ἀκρίδες.

Ἄλλ' ὅμως ἐφευρέται, μὴ πάλι βία τόση...
Τὰ βάλατε τοῦ κάκου μὲ ἥλιο καὶ βροχὴ.
Αὐτὸς ὁ οὐρανὸς μας θεὸς νὰ σᾶς ξεθεώσῃ,
Ἄν δὲν σᾶς παλαβώσῃ. Τὸν ξέρετε, φτωχοί;

Μιὰ μυῖγα ἡ σοφία ἡ ἐδικὴ σας 'μοιάζει
Μπροστὰ 'ς τῆς πονηρίας του τὰ γαλανὰ τὰ βάθη.
Αὐτὸς ὁ οὐρανὸς μας τρελλαίν' ἡ ξεκουτιάζει,
Κ' εἶνε πολλοὶ Καζάζαι ὅπου τὴν ἔχουν πάθει.

Καὶ τί θὰ ὠφελήσῃ, γιὰ πέστε, 'ς τὸ θεό σας
Μιὰ μέθοδος ὡραία ἀποξηραντική;
Προτοῦ νὰ ἐνεργήσῃ 'δῶ κάτω ἡ μέθοδός σας
Φροντίζετε κ' ἔκ εἶν ος τί λείει 'ψηλὰ ἐκεῖ;

Τοῦ οὐρανοῦ μας ξάφνου τοῦ στρίθει μία βίδα,
Τὴν πρώτη τ' Ἀλωναρή; καὶ βρέχει, βρέχει, βρέχει.
Κι' ἀπάνου εἰς τὸ κλίμα κι' ἀτρύγητ' ἡ σταφίδα.
Χάνεται, πάει, δίχως κανεὶς νὰ τὸ παντέχη.

Καὶ μένετε 'ς τὰ κρύα, σοφοὶ μου ἐφευρέται,
Καὶ ἀποξηραμμένοι, προτοῦ ξηράνετε...
— Ἔτοι κ' ἐσεῖς σπουδαῖοι, λογάδεε νομοθεταί,
Τοῦ κάκου τὸν καιρὸ σας μὲ νόμους χάνετε.

Καθένας ἀπ' τοὺς νόμους γιὰ πέστε τί θὰ γίνη;
Κι' ἂν εἶνε καμωμένος μὲ γνῶσι καὶ καρδιά,
Ἀφοῦ ἡ Ρωμαιοσύνη γι' αὐτοὺς παρὰ δὲ δίνει,
Κι' ὅλους τοὺς ρίχνει κάτω μὲ μιὰ... τρικλοποδιὰ;

Ὡ φίλοι ἐφευρέται, θαρρῶ, δὲ θὰ σᾶς φέξῃ!
Ὡ φίλοι νομοθέται, καὶ σεῖς, τραβάτε δρομο!
Μπορεῖς τὸν οὐρανὸς μας νὰ κάμῃς νὰ μὴ βρέξῃ,
Καὶ τὸ Ρωμῆο νὰ κάμῃς νὰ λογαριάζῃ νόμο;

Χάπ-χόπ

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Λέγεται ὅτι ὁ κύριος Στέφανος Σκουλούδης ἀπέρχεται προσεχῶς εἰς Ποσειδωνίαν, ὡς πράττει καθ' ἑκαστον θέρος, χάριν τῆς κυνηγεσίας τῶν προσφιλῶν αὐτῷ τρυγόνων καὶ ὀρτύγων. Καθ' ἃς ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν βασίμους πληροφορίας ὁ ἀξιοτίμος τέως πρέσβυς καὶ βουλευτὴς τὸ πολὺ μέχρις Ἑρμοπούλεως θὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐκδρομὴν αὐτοῦ, θέλει δὲ ἐπιστρέφει τάχιστα εἰς Ἀθήνας, διότι, ἐλεύθερο; ἤδη καὶ ἀπὸ πηλαγμένους τῶν διττῶν αὐτοῦ καθηκόντων, σκέπτεται νὰ διοργανίσῃ μετ' ἄλλων φίλων του μέγα κυνήγιον ἐπόπων, τῶν γνωστῶν πτηνῶν τῶν κοινῶς καλουμένων μπουφῶν, καὶ κοινότερον μετόχων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, μονάζων εἰς Φρεαττύν, ἐτηλεγράφησεν ἐκεῖθεν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσον εἰς Μαδρίτην, παρ' ᾧ ἦτο τέως διαπεπιστευμένος, ὅτι τὸ καταλλήλοτερον φάρμακον πρὸς ἀπέλασιν τῆς χολέρας εἶνε αἱ μετοχαὶ τῆς Κωπαίδος. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς προτεινομένης θεραπείας βασίζεται εἰς τὴν γνωστὴν ἀρχὴν τῆς ὁμοιοπαθητικῆς σχολῆς: Similia Similibus.

Ἐξεδόθη δὲ δὴ καὶ ἡ λογοδοσία τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρίας τῆς περιωνύμου λίμνης, μακρὰ καὶ ἐπιμελετημένη καὶ ἐμπεριστατωμένη. Μίαν μόνον ἔλλειψιν παρετήρησεν ἐν αὐτῇ ὁ «Ἀσμοδαῖος» ὅτι εἰς τὸ τέλος αὐτῆς δὲν εἶχε προσαρτηθῇ καὶ τὸ ἀναμφισβητήτου ὁμολογουμένως χρησιμότητος, δελτίον θνησιμότητος τῶν πόλεων, ἐν αἷς αἱ μετοχαὶ τῆς ἐξετέθησαν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν, κατὰ τοὺς μῆνας, καθ' οὓς ἤρχισε καὶ διήρκεσε τὸ ἀξιολημνόμενον τοῦτο γεγονός.

Καὶ ἄλλος πρῶτον ὑπουργὸς ἀνέκτισε τὴν λαλιὰν του, ὁ κλεινὸς ἀφέντης κ. Λομβάρδος. Συνέπεσε δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης του ἀγορεύσεως νὰ εἶνε ἡ ἀξιολημνόμενος ἐνορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Κληδόνων. Τὰ ποδοκροτήματα ἐπομένως ἄτινα συνώδευσαν τοὺς λόγους του ὅταν ὠμίλει περὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ κόμματός του ἐσήμαινον φανερὰ ὅτι αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τὰ εἴπῃ σὺν τῶν κληδόνων καὶ ὄχι ἐντὸς τῆς Βουλῆς.

Μεγάλῃ ἡμέρᾳ ἀνέτειλεν ἐσχάτως διὰ τὸν κ. Δεμάθαν. Ὁ ἀτυχὴς καὶ λησμονημένος συντάκτης τῆς Μελέσσης πῦτύχησε νάκούσῃ τὸ ὄνομά του προφερόμενον καὶ ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη εὐτυχία ἀνύψωσε τὰ φόβτα τοῦ οἰκονομολόγου τοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου αἱ ἀξιώσεις βεβαίως θὰ εἶνε τρομακτικαί, ἐάν ποτε ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ἀμοιβῆς.